

ВЕРХАРН (Вергарн) Еміль (Verhaeren Emile; 21. 05. 1855, містечко Сент-Аман побли. м. Антверпен, Бельгія — 27. 11. 1916, м. Руан, Франція) — бельгійський поет і драматург. Вивчав право у м. Лувен (Бельгія, 1875–81). Працював адвокатом, згодом присвятив себе літ-рі. Дебютував зб. поезій «Les Flamandes» («Фламандки», 1883), присвяч. сільс. Фландрії. Писав у жанрах любов., громадян., дидакт. лірики. Помітним внеском В. у світову поезію була його практика верлібра. Зб. поезій «Les Soires» («Вечори», 1887), «Les Débâcles» («Розгроми», 1888) і «Les Flambeaux noirs» («Чорні смолоскипи», 1890) — про трагічність люд. існування. У поет. зб. «Les Heures claires» («Ранні години», 1891), «Les Heures d'après-midi» («Пополудні години», 1905) і «Les Heures du soir» («Вечірні години», 1911) відтворив свою закоханість у художницю М. Массен, з якою одружився 1891. Автор зб. поезій «Les Apparus dans mes chemins» («Привиди моїх шляхів», 1891), «Les

Campagnes hallucinées» («Сільські марення», 1893), «Les Villes tentaculaires» («Міста-спрути», 1895) та ін.; п'єс «Les Aubes» («Зорі», 1898), «Le Cloître» («Монастир», 1900), а також крит. праць про художників (Г. Рембрандта, П. Рубенса), письменників (В. Шекспіра, Ж. Расіна, В.-М. Гюґо), франц. і бельг. символістів. Загинув у залізнич. катастрофі. В Україні й діаспорі українською мовою окремі твори В. перекладали М. Терещенко, О. Коваленко, О. Лоцький, В. Щурат, В. Самійленко, Юрій Клен, М. Зеров, С. Гординський, В. Бобинський, Борис Тен, В. Гадзінський, Гео Шкурупій, Д. Тась та Л. Могилянська, Всеволод Ткаченко. Про творчість В. писали І. Франко, Леся Українка, М. Рильський, В. Державин, Я. Кравець та ін.

Основні твори

Œuvres. Т. 1–11. Paris, 1912–33; укр. перекл. – Поезії. К., 1922; Поеми. Х., 1927; Вибрані поезії. К., 1946; Вибране. К., 1966; (Вірші) // Передчуття. К., 1979.

Рекомендована література

1. J.-M. Culot. Bibliographie de E. Verhaeren. Bruxel, 1954;
2. Centenaire de Verhaeren. Bruxel, 1955;
3. Луначарский А. В. О театре и драматургии. Т. 1. Москва, 1958;
4. Emile Verhaeren. Poëte et prophète du monde moderne // «Rencontres» (La Louvière). 1966. № 4;
5. Ласло-Куцюк М. Відблиски Верхарна // Шукання форми. Нариси з української літератури ХХ століття. Бухарест, 1980;
6. Кравець Я. Творчість Еміля Верхарна в українській критиці і перекладах. Л., 1992.

В. І. Ткаченко

Бібліографічний опис:

Верхарн (Вергарн) Еміль / В. І. Ткаченко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-33649>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).